

PADOMJU KULDĪGA

Latvijas Kompartijas
Kuldīgas rajona komitejas
un Kuldīgas rajona izpildu
komitejas organs

IZNĀK TRIS REIZES NEDEĻĀ
Redakcija Kuldīgā, Ventspils ielā № 19
Tālrunis № 105

Redakcija atvērta no plkst. 9—18
Numurs maksā 15 kap.

№ 100 (1836)

Trešdien, 1956. g. 22. augustā

12. gads

Ražas novākšanā jāpiedalās arī pilsētas ļaudīm

Kolchozu laukos izaudzēta laba raža, tā jānovāc laika un bez zudumiem. No jaunās ražas nedrīkst palikt uz lauka neviena vārpa. Bet ražas novākšana pašreiz ļoti neizdevīga — traucē lietainās dienas. Tāpēc sevišķi prasmitīgi partijas organizācijām laukos un kolchozu valdēm jāliek vietā sava prasme organizēt darbu arī sliktos laika apstākļos.

Šodien rajona laukos vēl liela daļa rudzu jāpļauj, tiem ar steigu vien sekos vasarāji. Kolchoza „Komunars” jau nopļauta arī daļa ziemas kviešu. Tāds pats stāvoklis ir arī vairākos citos kolchozos.

Mūsu rajona jāsāk ziemāju sēja. Tikai laikus iesētie ziemāji dod garantiju augstām ražām. Bet augstas ražas kolchozos nav sagatavota. Sienā laiks bija izdevīgs, un tas ievākts visos kolchozos, bet kavējas skābbarības gatavošana. Tā kolchozos sagatavota maz. Lūk, cik daudz un dažādu uzdevumu šodien jārisina ikvienā rajona kolchozā.

Katram pilsētas uzņēmumam, iestādei ir pirmām kārtām jāpilda savs uzdevums, savi plāni. Bet tajā pašā laikā nevar neviens uzņēmuma vadītājs vai strādnieks teikt, man ražas novākšanā nav nekāda darīšana. Nē! Ražas novākšana ir visas tautas lieta. Tajā jāpiedalās arī pilsētas fabriku, iestāžu un uzņēmumu strādniekiem un darbiniekiem.

Pagaidām rajona kolchozi no saviem pilsētas šefiem vēl ļoti mazu palīdzību saņēmuši ražas novākšanā. Piemēram, ATK №7 kolektīvs ir kolchoza „Kopdarbība” šefs. Ar rajona izpildu komitejas lēmumu šim uzņēmumam vajadzēja uz laiku izraudzīt 7 cilvēkus — talciniekus, bet vēl 20. augustā neviens no tiem kolchozā nebija ieradies. Kolchozā „Kopdarbība” uz lauka stāv nopļauti lielais vairums rudzu, bet šķūņos ievests pavisam maz. Kuram uzņēmumam vēl ir tādas le-

spējas ar transportu ka ne ATK №7? Vai pie labas gribas nevarēja organizēt darbu tā, ka pāris dienas ievestu visus rudzus šķūņos? Nenoliedzams, to varēja! Tas nav darīts.

Tāpat rūpes par ražas novākšanu neizjūt 12. ceļu iecirkņa vadība (priekšnieks b. Reiss). Jau ar šā gada 10. augustu no šī uzņēmuma 10 cilvēkiem vajadzēja strādāt Leņina vārdā nosauktajā kolchozā, bet tikai pēdējās dienas šeit strādā 8 talcinieki.

Bet ir arī tādi kolchozu vadītāji, kuri atsakās no pilsētnieku palīdzības, kuri palaujas uz to, gan jau laiks labosies, vēl laika daudz un mēs novāksim paši saviem spēkiem. Piemēram, kolchozu „Boļševiks”, „Jaunā gvarde”, „Padomju Latvija”, „Uzvara”, „Uzvaras karogs”, Lisenko vārdā nosauktā priekšsēdētāji saka: pie mums nav ko darīt talciniekam. Bet ja paskatāmies, kā šajos kolchozos ir ar lopbarības bāzes nostiprināšanu, tad nemaz tik sptdoši nav. Nevienam no minētajiem kolchoziem nav sagādāts vajadzīgais daudzums skābbarības. Vai to nevar gatavot lietainās dienas? Var.

Darbi katra kolchozā jāorganizē tā, lai visus cilvēkus ka pašus kolchozniekus, tā arī pilsētas strādniekus nodarbinātu tiešām lietderīgi, lai strādnieki, kuri nākuši no darbgaldiem, vai iestāžu kantoriem, produktīvi strādātu kolchozos.

Ražas novākšana komjauniešiem jābūt pirmajās rindās. Bet, diemžēl, jāsaka, ka mūsu rajona komjaunatnes komiteja no pilsētas komjauniešiem un jauniešiem nav vēl nevienu brigādi organizējusi un nosūtījusi uz laukiem ražas novākšanā. Ir pēdējais laiks to darīt.

Partijas organizāciju pienākums — mobilizēt palīga kolchoziem pilsētas uzņēmumu un iestāžu labākos strādniekus, lai šogad izaudzēta bagāta raža novāktu arī pie visnelabvēlīgākajiem laika apstākļiem un bez zudumiem.

Lietderīgi pavada brīvlaiku

Daļa skolēnu vasaras brīvdienās strādā ceļu ekspluatācijas iecirknī №12 — zēni ceļa remonta darbos, bet meitenes — koku skolā, apkopjot akācijas, ābelītes, ķiršus, kļavas, vītulus un citus kociņus. Turpat audzē arī dažādas puķu šķirnes, kuras katru pavasari izstāda autobusu pieturās. Skolnieces ne tikai rū-

pējas par koku skolā augošiem dēstiem, bet arī apkopj ceļmalās izstādītās ābelītes un akaciju dzīvžogus. Jau turpat divus mēnešus šeit centīgi strādā Kuldīgas vidusskolas 11. klases audzēkne Larisa Traunale, 10. klases audzēkne Ilga Sproģe un citi skolnieki.

Z. Ziedīga

Pirmrindas ļaudis ražu novāc jebkuros laika apstākļos

Pirmais kūlums

Vienlaikus ar ražas ievākšanu šķūņos lauksaimniecības arteli „Sarkanais karogs” organizē kulšanu. Kā pirmie

sēklas rudzu kulšanu pirmdien uzsāka otrās brigades ļaudis (brigadieris b. Caune).
Z. Smilga

Rudzi novākti no 100 hektariem

Attēlā: II kompleksās brigades ļaudis ievēd ziemājus.

Lai ievāktu nopļautos graudaugus, Mičurina vārdā nosauktā lauksaimniecības artela ļaudis izmanto katru labvēlīgu dienu, pat stundu.

Labības ievēšanā arteli ik

dienas izmanto līdz 20 pārjūgu, un jāsaka, ka kolchoznieku pūles vainagojušās panākumiem — līdz 20. augustam šķūņos savesti rudzi no 100 hektaru platības. A. Pētersons

Avanss kolchozniekiem

Vadoties no partijas un valdības lēmuma par kolchoznieku ikmēneša avansēšanu, lauksaimniecības arteli „Traktorists” kolchozniekiem izmaksā naudu avansā par katrā mēnesī izpelnītajām izstrādes dienām. No gada sākuma līdz 1. jūlijam par katru izstrādes dienu izmaksāts 1,5 rubļi. Tagad radusies iespēja avansu par katru izstrādes dienu palielināt līdz 2 rubļiem, un pašreiz artela biedriem par izstrādes dienām jūlijā izmaksā 2 rubļus, bet par izstrādes dienām no gada sākuma līdz 1. jūlijam vēl papildus 50 kapikas par izstrādes dienu. Kolchoznieki, kas čakli strādājuši, avansā saņem lielākas sumas. Tā zirgkopim Andrejam Balandinam šogad jau ir 599 izstrādes dienas, par kurām avansā viņš saņēmis 1198 rubļus. 300 izstrādes dienas šajā gadā ir laukkopim Jānim Tidenbergam. Viņš avansā saņēmis 600 rubļus. 560 rubļus saņēmis laukkopis Eduards Stepinš. Līdzīgas sumas saņēmuši vairāki citi kolchoznieki.

T. Zieds

Pārskats

par ziemāju novākšanas
gaitu rajona kolchozos
uz šā gada 20. augustu

Vieta	Kolchozs	Nopļauti ziemāji proc. no plāna
1.	„Padomju Latvija”	91,8
2.	„Abava”	89,2
3.	Leņina v. n.	87,4
4.	„Uzvara”	83,2
5.	„Cīņa”	78,9
6.	Stajina v. n.	73,0
7.	„Boļševiks”	72,3
8.	„Traktorists”	69,5
9.	„Latvijas strēlnieks”	69,0
10.	Raiņa v. n.	57,9
11.	„Sarkanā zvaigzne”	56,2
12.	Mičurina v. n.	56,1
13.	„Proletarietis”	55,9
14.	„Komunars”	55,5
15.	„Graudus”	54,9
16.	„Uzvaras karogs”	54,7
17.	Lisenko v. n.	53,5
18.	„Jaunā gvarde”	52,5
19.	„Imanta”	48,5
20.	„Brīvais ceļš”	48,2
21.	Kārļa Marksa v. n.	47,0
22.	„Kopdarbība”	46,7
23.	Molotova v. n.	46,4
24.	„Sarkanais karogs”	45,9
25.	Ždanova v. n.	44,9
26.	„Aktivists”	38,2
27.	„Brīvība”	33,2
28.	„Socialisma ceļš”	15,4

Ziemāju platība palielināsies

Lauksaimniecības arteli „Uzvara” ziemāju sējumus šogad palielinās par 40 hektariem, un to platība sasniegs 280 hektarus. Kolchoznieki jau laikus sāka gatavoties ziemāju sējai. Papuves pārtas un vairākas reizes kultivētas 200 hektaru platībā. Papuvēm doti pa 20 tonnām kūtmēslu uz hektara un virca. Vircu mēslojumā saņēmuši 40 hektari, bet kūtmēslus — 20 ha. Pārējai platībai kolchoznieki sēs superfosfātu un kalija sā-

li pa 3,5 cnt uz katra hektara. Lielu palīdzību papuvju sastrādāšanā un sagatavošanā sējai sniedz Kabiles MTS mehanizatori.

Nemot vērā rajona kolchozu pieredzi par lupinas zaļmēslojuma vērtīgumu, jau šogad kolchozs audzē sēklai lupinu. Nākamajā gadā šo vērtīgo kultūru zaļmēslojumam iesēs lielākā platībā.

R. Sila

Attēlā: lauksaimniecības arteli „Uzvara” kolchoznieki izved mēslojumu. Priekšplānā kolchoznieks b. Muša.

Komjaunatnes dzīve

KAD TRŪKST VADĪBAS

Kolchozā „Padomju Latvija“ ir daudz jauniešu. Daudzi no tiem, kā komjaunieši Ojars Skuķis, Mirdza Garšanova, jaunieši Kārlis Fibigs, Kārlis Bergs un citi diendienā citīgi piedalās kolchoza darbos. Kolchozā ir komjaunatnes pirmorganizācija, kas savās rindās apvieno 9 biedrus. Par pirmorganizācijas sekretari ievēlēta Vita Skuķe.

Visu laiku kolchozā nebija partijas organizācijas, tāpēc komjaunatnes organizācijas uzdevumi — lieli un atbildīgi. 9 komjaunieši — tas nav maz spēks; viņi spētu ar saviem uzdevumiem tikt galā, ja vien strādātu, bet... pēdējos četros mēnešos komjaunieši ar sekretari priekšgalā par to pat nav domājuši. Četrus mēnešus nav izstrādāti darba plāni, nav doti nekādi uzdevumi komjauniešiem, nav sasaukta neviena sapulce.

Agrāk kolchozā darbojās mākslinieciskās pašdarbības pulciņi — koris, deju un dramatiskais. Tagad jau ilgu laiku tie nedarbojas. Un nedarbojas nevis tāpēc, ka jauniešiem būtu apnicis piedalīties tajos, bet gan tikai tāpēc, ka trūkst komjaunatnes organiza-

cijas vadības, trūkst organizētības. Bez komjauniešu vadības atstāts arī fizkolektīva un DOSAAF pirmorganizācijas darbs. Pat savas sienas avīzes „Pret Kalnu“ izdošanu komjaunieši uzticējuši kolchoza rēķinvedei b. G. Iesalnieci, kas nav komjauniete. Pilnīgi dabīgi, ka avīze neatpoguļo komjaunatnes organizācijas, kolchoza jauniešu dzīvi un darbu.

Pavasari komjaunieši apņēmas apkopt 5 ha lielu kukuruzas lauku. Bez vadības un kontroles arī šis saistības komjaunieši drīz vien aizmirs, un kukuruzas joprojām ieaugusi kuplās nezālēs.

Artādu darbu komjaunatnes organizācija nevar pretendēt uz jaunatnes vadītājas lomu kolchozā, un nav jābrīnās, ka komjaunieši kaunas nēsāt pie savām krūtīm komjaunatnes nozīmītes, nav nekāds brīnums, ka gandrīz gada laikā nav rindu pieauguma, lai gan kolchozā ir ne mazums jauniešu, kuri ar savu darbu pierādījuši, ka ir cienīgi būt komjaunatnes rindās.

Kā radās tāds stāvoklis? Vai tiešām komjaunieši kļūdušies, ievēlējot par pirmorgani-

zācijas sekretari b. Skuķi? Nē, b. Skuķe varētu vadīt kolchoza komjaunatnes organizāciju, ja saņemtu palīdzību un atbalstu no LĻKJS rajona komitejas. Nebija nevienam rajona komitejas darbiniekam noslēpums, ka b. Skuķe par pirmorganizācijas sekretari ievēlēta pirmreiz, ka viņai nav nekādas pieredzes komjaunatnes vadošā darbā. Tapat bija zināms, ka kolchozā nav partijas pirmorganizācijas, kas varētu palīdzēt b. Skuķei. Tomēr veselu 10 mēnešu laikā nevienš rajona komitejas darbinieks neatrada laiku, lai izbrauktu un palīdzētu jaunajai pirmorganizācijas sekretarei darbu ievadīt. Tā pamazām b. Skuķe sāka zaudēt ticību saviem spēkiem, bet komjaunieši pierada pie bezdarbības.

Tagad kolchozā noorganizēta partijas pirmorganizācija. Tas tomēr neatbrīvo LĻKJS rajona komitejas darbiniekus no atbildības par kolchoza komjauniešiem. Kopīgiem spēkiem var un vajag atjaunot komjaunatnes vadošo lomu kolchoza jauniešu vidū!

J. Kurzemnieks

Ko redzējām Kuldīgas MTS un zonas kolchozos

Šinīs dienās Kables MTS kolektīva pārstāvji ieradās ciemos pie Kuldīgas MTS mehanizatoriem. Viņi interesējās par socialistiskās sacensības saistību izpildi. Kables MTS pārstāvji uz traktoru brigādēm un zonas kolchoziem brauca ar lielu interesi, jo Kuldīgas MTS ir viena no labākajām mašīnu un traktoru stacijām republikā.

Iepazīnušies ar uzskatāmo agitāciju un socialistiskās sacensības rādītājiem, kabilnieki apskatīja mehaniskās darbnīcas. Ļoti patīkamu iespaidu atstāja rezerves daļu un instrumentu noliktavas. Tur ievērota priekšzīmīga kārtība. Instrumentu noliktavu pārziņ atsevišķs pārziņis. Tas strādniekiem pēc numuriem izsniedz vajadzīgos instrumentus un reizē izdara to asināšanu un citus darbus. Kabilnieki apņēmas arī savās mājās ieviest kuldīdznieku pieredzi rezerves daļu un instrumentu glabāšanā.

Lauksaimniecības arteli „Proletarietis“ Kuldīgas MTS direktors b. Mengis iepazīstināja ar jaunapgūto zemju masīviem. Tur pēc nosusināšanas izaugusi brīnišķīga raža. Vispār meliorācijas darbu veikšana Kuldīgas MTS darbiniekiem var izteikt atzinību, jo nosusināmo darbu apjoms tur ir plaša vēriena. Arī pašreiz trīs drenu licēju brigades nepārtraukti strādā.

Pārbaudot b. Vaivada vadītās traktoru brigādes darbu, kas strādā lauksaimniecības arteli „Sarkanā zvaigzne“, var secināt, ka Kuldīgas MTS mehanizatori ieguldījuši daudz pūļu ražības celšanā. Šī brigāde zonas mērogā izvirzījusi II vietā. Vairums bri-

gadē atrodošo lauksaimniecības mašīnu notīrīts, saelļots, bet... kārtība tomēr varēja būt labāka. Inventars izmēģināts vairākās vietās un no kuplām nātrēm nupat izvilkti lobītājdiski. Kables MTS traktoru brigāžu brigādierus neapmierināja traktoru kopšana. Jaunajam traktoram DT-54 № 70 gaisa filtrs ārkārtīgi netīrs, traktora vadības sviru atbalsti nolauzti un, lai neizdaustu loģus, nosieti ar stieplēm. Brigādē nav sevišķas rūpes par tehnikas maksimālu noslogošanu. Traktors KD-35 stāv dikā piekabinātāja trūkuma dēļ. Dikā stāv arī abi kombaini, lai gan pa ceļam varēja redzēt, ka rudzi dažās vietās pārgatavojušies un taisās izbirt.

Lauksaimniecības artela „Boļševiks“ laukos kritiku izpelnījās papuvju arumi, kas nav noecēti.

Daudz sliktāk strādājusi b. Kraučuka vadītā 6. traktoru brigāde, kas apkalpo lauksaimniecības arteli „Traktorists“. Gada plānu šī brigāde izpildījusi tikai par 37 procentiem. Kāpēc tā? Iespējams, ka cēlonis meklējams tehnikas sliktā kopšanā. Par to liecina traktora KD-35 gaisa filtra lielā netīrība. Minētai mašīnai izdiluši, nenoregulēti ķēžu vadruļļi un spriegotāju rati. Traktora DT-54 piekabes inventars arī nav kārtībā, jo vienam no kultivatoriem trūkst deviņi zari un pazudis kalpaks, kā rezultātā arī asis jau bojātas. Minētajā brigādē strādā ar divu kultivatoru saka-bes agregātu, un jāsap, ka arī tas ir neizdevies, jo abi kultivatori ir viens aiz otra pavienāms pēdām, kas praktisku labumu nedod. Vienīgi kolcho-

ziem jāmaksā dubulta naturmaksā.

Jāatzīmē, ka pirmo kombainu Kuldīgas MTS zonas kolchozu laukos ieraudzījām lauksaimniecības arteli „Traktorists“, bet, kā izrādījās, arī tas bija sabojājies. Taisnība, zonas kolchozos rudzu novākšanā strādā ar zirgu vilkmes plaujmašīnām, bet arī te nav vajadzīgā sprauguma. Lūk, ceļa malā no lauksaimniecības artela „Proletarietis“ uz „Traktoristu“ stāv plaujmašīna. Tā apbraukusi laukam tikai pāris apļu, bet kūlīšu sējējas sēž un ziņkārīgi norau-gas uz garāmbraucošajām automašīnām.

Kables MTS pārstāvji ar sajūsmu norādīja uz plašajiem, labi noaugušajiem lupinas laukiem zonas kolchozos. — Jā, šī kultūra jāievieš arī pie mums, — apņēmīgi noteica kabilnieki.

Daudz trūkumu ir arī Kuldīgas MTS traktoru brigāžu darba kontrolē un uzskaitē. Tikai viens traktorists uzrādīja traktora darba žurnālu. Pie kam arī pēdējo nevienš nebija kontrolējis. Analizējot MTS darba pašizmaksu, izrādījās, ka kabilnieki aizsteigušies stipri priekšā, jo Kuldīgas MTS pašizmaksā samazinājusies par 1 procentu, bet Kables MTS — par 5 procentiem.

Pārbaudes noslēguma sarunās tika konstatēts, ka abām MTS ir daudz trūkumu, daudz neizmantotu rezervju. Kables MTS direktors b. Staško aizrādīja, ka starpība gada plāna izpildē starp Kuldīgas un Kables MTS pēdējā dekadē samazinājusies, un kuldīdzniekiem vajadzēs čakli pastrādāt, lai paturētu ceļojošo Sarkanokarogu.

J. Rubenis

Tautas demokrātijas valstīs

Pēdējā laikā Korejas Tautas Demokrātikajā Republikā veikti lieli irigācijas darbi. Papildus nosusināti desmiti tūkstoši tembo zemju (1 tembo = 0,99 ha). Pašreiz šinīs zemēs audzē vērtīgu kultūru — risu.

Attēlā: Sinho rajonā pārstāda risu. Šeit nekad agrāk risu neaudzēja.

Pekīnā beigusies padomju izstāde par atomenerģijas izmantošanu mierlaika vajadzībām

Pekīnā beigusies padomju zinātniski tehniskā izstāde par atomenerģijas izmantošanu mierlaika vajadzībām. Divos mēnešos izstādi apmeklēja ap 200 tūkstoš cilvēku. Līdz ar pekīniešiem tajā ieradās arī Šanhajas, Mukdenas, Kantonas, Nankinas un daudzu citu Ķīnas pilsētu iedzīvotāji.

Padomju izstādes darbinieki šajā laikā nolasīja vairākas

lekcijas, ko noklausījās pāri par 7 tūkstoš cilvēku. Tika organizētas konsultācijas dažādos jautājumos, kas saistīti ar atomenerģijas izmantošanu tautas saimniecībā.

Lielu popularitāti iemantoja izstādē demonstrētās dokumentālās filmas „Pirmā pasaulē“ un „Atomenerģija mierlaika vajadzībām“. Tās noskatījās vairāk nekā 150 tūkstoš cilvēku.

Jaunas sporta būves Polijā

Nesen Silezijas darbaļaudis saņēma lielisku velti: tika nodots lietošanā jauns stadions, kas var uzņemt vairāk nekā 100 tūkstoš skatītāju. Jaunajā stadionā jau notiek sporta sacensības un tas kļuvis par iemīļotu atpūtas vietu. Tautas demokrātijas varas laikā Poli-

jā plaši izvēršusies lielu sporta būvju celtniecība. Pagājušajā sešgadē nodeva lietošanā plašu stadionu un mākslīgu slidotavu Varšavā, stadionus Ļublinā, Gdanskā, Vroclavā un citās pilsētās. Simtiem dažādu sporta būvju uzceltas Polijas sādžās un ciemos.

Pirmā Čehoslovākijā ražotā transportlidmašīna

Pragas aviācijas rūpniecības uzbūvētā pasažieru lidmašīna izdarījusi pirmo izmēģinājuma lidojumu. Tā ir pirmā transportlidmašīna, kas ražota Čehoslovākijā. Lidmašīna var uzņemt 18 pasažierus. Tai ir divi jaunākās konstrukcijas mo-

tori un moderna navigācijas iekārta. Jaunā mašīna uzbūvēta pēc padomju lidmašīnas „IL-14“ rasējumiem.

Patlaban organizē jaunās lidmašīnas ražošanu serijveidā.

(TASS)

Pirmie panākumi dārzkopībā

Pagājušajā gadā lauksaimniecības arteli „Traktorists“ no dārzkopības guva niecīgus ienākumus, jo siltumnīcu nebija. Kolchoznieki nolēma ienākumus no dārzkopības šajā gadā palielināt, uzcelot siltumnīcu un augu māju. To arī veica — ziemā algota būvniecības brigade izbūvēja siltumnīcu, bet kolchoza būvbrigāde pavasarī nodeva lietošanā jauno augu māju. Dārzkopja pienākumus uzticēja kolchozniekam b. Astičam.

Pirmos ienākumus siltumnīca deva jau agrā pavasarī, kad pārdeva tajā izaudzētos agros dārzeņus — salātus un redīsus. Par tiem ieņēma vairāk nekā 4000 rubļu.

Tagad siltumnīcā un augu mājā nogatavojas bagātīga tomatu raža. Rūpīgi kopti, tomati pirmo ražu deva jau jūlijā vidū. Līdz šim pārdoti tirgū ap 600 kg tomatu. Bet pavisam, kā apgalvo b. Astičs, no siltumnīcas un augu mājas ie-

gūs līdz 2 tonnām tomatu. — Šogad no zemstikla platības esam ieplānojuši ieņemt 30 tūkstoš rubļu un to arī panāksim, — stāsta b. Astičs. — Pēc pēdējās tomatu ražas novākšanas siltumnīcā iesēsīm redīsus un citus dārzeņus ar tādu aprēķinu, lai decembrī jau tos varētu laist tirgū.

Pašreiz kolchozs no zemstikla platības ieņēmis vairāk nekā 10 tūkstoš rubļu.

— Pirmajā gadā gūtie panākumi pierāda, ka zemstikla saimniecība ir ienesīga, — saka dārzkopis b. Astičs. — Tāpēc nākamajā gadā to vēl plašināsim. Esam paredzējuši šajā rudenī uzcelt vēl vienu siltumnīcu un augu māju. Šogad ienākumi no dārzkopības būtu vēl lielāki, ja būtu iekārtotas lecektis. Lai nākamajā gadā šo kļūdu neatkārtotu, jau tagad izraudzījām vietu lecektim, un kolchoznieks Krišs Mauris veic pasākumus to iekārtošanai. A. Liepa

Mums raksta

Cik ilgi kavēsies ar skolas sagatavošanu mācību gadam?

Līdz jaunajam mācību gadam palikušas tikai nedaudzas dienas, bet Planīcas 4-gadīgā skola nav vēl sagatavota. Skolas remonts veicas ļoti gausi un rodas šaubas, vai līdz 1. septembrim skola vispār būs izremontēta. Bet par to neuztraucas Remontu un celtniecības kantora priekšnieks b. Zivtiņš.

Vēl līdz šai dienai skolai nav pievesta ne pagale mal- kas. Rajona rūpkombinata vadība (direktora vietas izpildī-

tājs b. Strazds) malkas ierādīšanu skolai atliek no viena mēneša uz otru. Sākumā malku apsoliņa augustā, tagad tikai septembrī. Jāsaubās, vai arī šis termiņš netiks pārcelts. Rezultātā malka būs slapja, jo nepaspēs vairs izžūt. Arī Ždanova vārdā nosauktajam kolchozom ražas novākšanas laikā būs grūtības malkas pievešanā, bet pašreiz, izmantojot lietainās dienas, tā nekādas grūtības nesagādātu.

A. Vanags

Vai siena iegūšanai?

Kolchozos „Čiņa” un „Latvijas strēlnieks” pēdējos gados nosusinātas un apgūtas ievērojamas platības. Neciešams stāvoklis ir ar drenāžas kopšanu. Lielie novadgrāvji ir nodoti Ventas nosusināšanas sistemu ekspluatācijas pārvaldes pārziņā un kopšanā, bet tā šo uzdevumu neveic. Vairākās vietās drenu gali jau aizsērējuši, grāvji un to malas apaugušas ar nezālēm. Grāvju malas izplautas tikai tur, kur ir labs siens. Kad

lauksaimniecības arteļa „Čiņa” laudis paši sāka izplaut grāvju malas, tad Ventas nosusināšanas sistemu ekspluatācijas pārvaldes priekšnieks b. Zariņš dusmīgi zvanīja kolchoza valdei: — Kolchozniekiem nav tiesību šīs platības aiztikt! Jā- jautā b. Zariņam vai novadgrāvji viņam nodoti tikai siena iegūšanai vai uzturēšanai kārtībā? Arī kolchoza valdei vairāk vēribas jāvēlta nosu- nāto platību kopšanai un tā- lākai apgūšanai. A. Valis

Organizē skābbarības gatavošanu

Izmantojot lietainās dienas, kad ražas novākšana neveicas, lauksaimniecības arteļi „Brīvais ceļš” organizē skābbarības gatavošanu. Pēdējās trīs dienās sagatavotas 135 tonnas skābbarības no dabīgajām zālēm un lēcāu mīstrā. Pirms ievietošanas tvertnē zaļo ma- su sasmalcina ar skābbarības

griezēju. Šeit kolchozniekiem palīdz Kuldīgas MTS mecha- nizators b. Rūķis. Sasmalcināto zaļo masu iepilda beto- nētās tvertnēs.

Skābbarības gatavošanā bez laukkopjiem piedalās lop- kopji, mechanizatori un kol- choza kantora darbinieki.

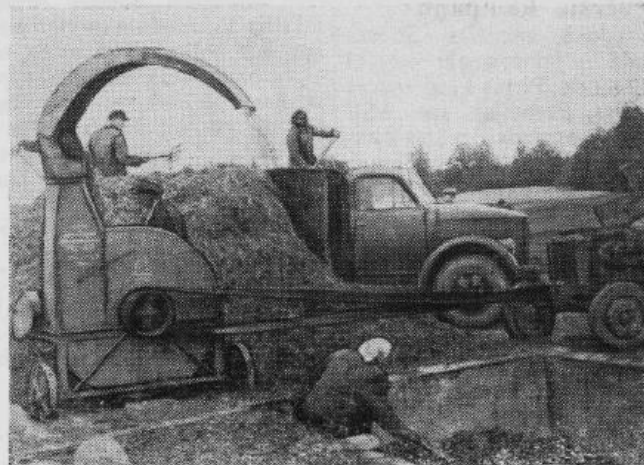
H. Jumis

Nostiprinām lopbarības bazi

Viens no sāpīgākajiem jau- tājumiem lauksaimniecības ar- telim „Proletarietis” ir nepie- tiekamā lopbarības baze. Tas ir galvenais iemesls, kas traucē lopkopības straujāku attī- stību. Lai no šī stāvokļa izietu, 1954. gada pārskata un vēlē- šanu sapulcē pieņēma lēmu- mu par Āpu ezera plavu no- susināšanu. Ar Kuldīgas MTS mechanizatoru palīdzību šo darbu veica pagājušajā vasa- rā. Lielāko daļu plavu drenē- ja ar slēgto drenāžu, bet da- ļu nosusināja ar valējiem grāv- ģiem. Pēc meliorācijas darbu pabeigšanas pagājušā gada au- gustā un septembrī 10 ha pla- vas apsēja ar timotiņu un pla- vu auzenes maisījumu. Pārē- jo platību šini pavasarī apsē- ja ar graudaugu un pākšaugu mīstru, zem tā pasējot zālājus. 10 ha platībā iesēja kukuru- zas un graudaugu mīstru, bet 7 hektarus apsēja ar miežiem. Visu platību mēsloja ar mi- neralmēsliem.

Pašlaik ražu novāc, un ce- ribas piepildījās. Kukuruzas un graudaugu mīstrs dod ra- žu ap 200 cnt no hektara. Lo- ti labu ražu dod graudaugu un pākšaugu mīstrs, ko pār- reiz izmanto kā zaļbarību slau- camajām govīm, skābbarībai un sienam. Atzinīgi vārdi dzirdāmi no slaucējas b. Ku- diņas par to, ka šogad pirmo gadu lopi nodrošināti ar zaļ- barību pietiekamā daudzumā, kāpēc izslaukumi ievērojami palielinājušies.

Arī miežu raža būs laba, jo iesēts mālainā augsnē un pēc agronomes b. Michailovas ap-

Talkā kolchozniekiem skābbarības gatavošanā nākuši šefi — Kuldīgas MS laudis

rēķina dos vismaz 12 cnt grau- du no hektara.

Izmantojot lietainās dienas, kolchoznieki kopā ar talcinie- kiem — Kuldīgas mežsaimniecī- bas darbiniekiem gatavo skāb- barību. Zaļo masu ar plau- mašīnu nopļauj b. Gavrelis, bet talcinieki ar automašīnu to pieved tvertnēm. Tur mecha- nizators b. Jēkabsons to sa- smalcina ar skābbarības grie- zēju. Skābējamās masas sa- gatavošanu un iepildīšanu tvertnēs vada valdes loceklis b. Kalnmalis. Jau sagatavots 125 tonnas vērtīgas skābbarī- bas.

Nākamajā gadā lopbarības baze vēl papildināsies, jo daudz lielāku ražu nekā šogad dos nosusinātajās plavās iesētie zālāji.

J. Freimanis, kolchoza „Proletarietis” rēķinvedis

Izbūvē

skābbarības torni

Lauksaimniecības arteļi „Sar- kanais karogs” šogad paredzēti sagatavot ievērojami vai- rāk skābbarības nekā pagāju- šajā gadā. Daļu skābbarības kolchoznieki jau sagatavojuši no savvaļas zālēm un lēcām. Vēl jāieskābē šim nolūkam iesētā kukuruzā, kura sola la- bu ražu. Lai sulīgā barība teicami uzglabātos, kolchoza valde rūpējas par labu tvertņu nodrošināšanu. Pie lielākās liellopu novietnes „Paipalas” pašreiz izbūvē jaunu skābba- rības torni. Torni ceļ kolcho- za būvbrigades laudis Antons un Aleksandrs Breidaki, Er- nests un Ilgvars Sūniņi un ci- ti brigadiera b. Prūša vadībā. V. Ezis

KĀPĒC RELIĢIJAI JĀATMIRST

Cilvēku ar reliģisku pasaules uzskatu kļūst arvien mazāk un mazāk. Un pat tie, kas apmeklē baznīcu, maz palau- jas uz dievu, cenšas izzināt apkārtējo pasauli zinātniskā ce- ļā un ikdienas dzīvē gribot negribot rīkojas saskaņā ar ma- terialistisko pasaules uzskatu, kas padomju sabiedrībā kļu- vis par valdošo.

Bet kāpēc reliģiskā ticība tomēr atmirst lēni? Kāpēc dau- dzi padomju pilsoņi joprojām tic dievam un izpilda reliģis- kos ritus?

Lai atbildētu uz šo jautāju- mu, jāzin reliģijas rašanās cē- loņi un vēsture.

Kad cilvēks atdalījās no dzī- vnieku pasaules, viņš nedaudz atšķīrās no sava priekšteča. Cilvēka galvenā atšķirība bija tā, ka nepieciešamos eksisten- ces līdzekļus viņš ieguva ne- vis meklējot un uzlasot tos, kā to darīja un dara dzīvnie- ki, bet gan apzināti, ar paša darināto darbu rīku palīdzību aktīvi iedarbojoties uz dabu. Darba procesā attīstījās cilvē- ka apziņa un galvas smadze- nes. Taču tajā attīstības pakā- pē cilvēks vēl nevarēja izvei- dot uzskatus par pārdabiskā- ģiem spēkiem un nekādu reli- ģisko priekšstatu viņam vēl nebija un nevarēja būt.

Attīstījās cilvēka domāšana. Viņš bieži sastapa parādības, kuru cēloņus nespēja izskaid- rot. Praktiskā pieredze un na-

badzīgais zināšanu krājums ne- deva cilvēkam iespēju pareizi izprast tādas parādības kā vē- ru, zibeni, ugunsgrēku, slimī- bas, sausumu un citas. Nesa- protamajām dabas parādībām un dažiem priekšmetiem cil- vēks sāka piešķirt pārdabiskas īpašības. Viņš uzskatīja, ka ik- katra nesaprotama parādība ir kaut kādas noslēpumainas būt- nes rīcība un ka priekšmetiem piemīt domājošo cilvēku īpa- šības. Pēc tam vienu vai otru dabas parādību cilvēks iedo- mājās par savu priekšteču ga- ru darbību. Būdams nevarīgs pret dabas spēkiem, viņš bai- dījās no tiem, un tāpēc sāka tos pielūgt, lai šādā veidā ie- gūtu dabas spēku labvēlību. Tā radās reliģiskie rituāli. Sā- kumā tos izpildīja dzimtu ve- cākie, bet vēlāk šīs funkcijas sāka izpildīt dižciltīgākie un spēcīgākie cilvēki. Un beidzot dievkalpošana kļuva par no- tiektas cilvēku kārtas profesī- ju.

Privatīpašuma rašanās, dzim- tas dižciltīgo izdalīšanās un monarhu vienvaldības rezul- tātā „garus” sāka dalīt augstā- kajos un zemākajos. Izveido- jās priekšstats par dievu kā vienīgu visspēcīgu un visvare- nu garu. Cilvēku sabiedrībai attīstoties un sadaloties šķirās, līdzās dabas spēkiem sāka dar- boties arī sabiedriskie spēki,

ko cilvēks saprata vēl mazāk nekā dabas spēkus.

Ekspluatatoru sabiedrības apstākļos reliģiskā ideoloģija atspoguļo ne tikai cilvēku ne- varību cīņā ar dabas spēkiem, bet arī ekspluatējamo nevari- bu cīņā pret ekspluatatoriem, atspoguļo darbaļaužu masu so- cialo apspiestību. Reliģija vien- mēr kalpoja valdošajām šķi- rām, attaisnodama un svētīda- ma to kundzību.

Reliģija nav mūžīga. Tā nav mūžīga jau tāpēc vien, ka da- bā neizzināmu lietu un parā- dību nav. Un ciktāl cilvēks iz- zina dabas un sabiedrības at- stības likumus, tiktāl viņš kļūst šo likumu saimnieks un tos izmanto mērķtiecīgi. Ilg- stošas cīņas procesā cilvēki at- klāja kapitalistiskās sabiedrī- bas likumus, atrada spēkus cī-ņai par kapitalistiskās sabied- rības gāšanu un cilvēces at- brīvošanu no aklās privatīpaš- nieciskās stichijas.

Lielā Oktobra socialistiskā revolūcija Krievijā pirmo reizi cilvēces vēsturē lika pamatus tās socialās bāzes iznīcināša- nai, kas radīja reliģiju. Strād- nieku šķira savienībā ar zem- niecību Komunistiskās partijas vadībā pirmo reizi cilvēces vē- sturē iznīcināja buržuazisko ie- kārtu, privatīpašumu uz ražo- šanas līdzekļiem, kapitāla kun- dzību un stichiju un nodibī-

nāja jaunu sabiedrisko iekārtu, kur nevis dabas spēki valda pār cilvēku, bet gan cilvēks pār dabu, izmantojot ekono- misko likumus savās intere- sēs. Tādējādi tika iedragāta reliģijas sociālā baze.

Radot varenus ražošanas spēkus, padomju tauta gājusi tālu uz priekšu arī dabas li- kumu izziņāšanā. Zemestrīces, vulkanu izvirdumi, mēness ap- tumsumi, negaisi un zibens, sausums un citas dabas parā- dības, kas agrāk cilvēkos ra- dīja bailes, tagad vairs nav ne- kas noslēpumains. Tādējādi arī šajā virzienā reliģijas pamati ir iedragāti. Pilnīgi dabiski, ka līdz ar reliģijas avotu izzušanu nenovēršami jāatmirst arī re- liģijai.

Izzinot dabas likumus, cil- vēks piemēro tos savām vajā- dzībām. Kad cilvēks zina, kas ir elektrība, kāpēc rodas slimī- bas un kā tās apkarot, kad viņš prot iegūt un izmantot atomenerģiju, ar radio un te- levizijas palīdzību var dzirdēt un redzēt lielā attālumā, ar sa- režģītu instrumentu palīdzību var novērot visumā notiekošos procesus un ir izziņājis sabied- rības attīstības likumus, tad viņam nav vajadzības ticēt die- višķiem spēkiem.

Kad jūs esat aiz durvīm un dzirdat istabā aizdomīgu trok-

sni, ir pamats domāt, ka tur kāds ir. Jums pat var likties, ka istabā noteikti kāds ir, un jūs varat pat nobities, tā do- mājot. Taču atverot durvis, jūs pārliecināties, ka istabā nevie- na nav, un bailes arī tūlīt zūd. Cilvēks ar zinātnes palīdzību ir atvēris visu dabas un sa- biedrības „noslēpumu” durvis un skaidri saprot, ka pasaule ir materiāla, ka nekādu pār- dabisku spēku nav un ka vi- sas dabas parādības rodas no dažādu materijas veidu sav- starpības iedarbības, bet sa- biedriskās parādības ir paša cilvēka darbības rezultāts.

Bet kāpēc reliģija turpina pastāvēt?

Marksisma-lenīnisma teorija pilnīgi izskaidro šo jautājumu. Cilvēku uzskati un ideoloģija turpina pastāvēt arī pēc tam, kad ir iznīcināti materialie spē- ki, kas radījuši šos uzskatus un ideoloģiju. Reliģiskās jūtas un ticība dievam padomju sa- biedrībā ir pagātnes paliekas. Plaša zinātnes propaganda pa- līdzēs padomju ļaudīm ātrāk atbrīvoties no reliģiskajiem priekšstatiem. Tas ir svarīgā- kais darbaļaužu komunistiskās audzināšanas uzdevums.

E. Eglājs,

Politisko zināšanu un zinātņu popularizēšanas biedrības biedrs

STARPTAUTISKAIS APSKATS

Kas iedvesmo pret Ēģipti vērsto kampaņu

Londonā sākusies Suecas kanāla jautājumam veltītā konference. Pirms konferences Anglijas, Francijas un ASV valdības aprindās izvērsās kampaņu pret Ēģipti un pielietoja pret Ēģiptes Republiku rupju spiedienu, kas ir izaicinājums miera lietai. Kāpēc Suecas kanāla sabiedrības nacionalizācija Ēģiptē radījusi izbīli rietumvalstīs, kā intereses izpaužas šo valstu akcijās pret Ēģipti?

Lieta ir tā, ka aiz rietumvalstu oficiālo aprindu muguras slēpjas spēcīgi kapitalistiskie monopoli. Tieši tie arī ir pret Ēģipti vērstās trokšņainās kampaņas istie iedvesmotāji. Nacionalizētās Suecas kanāla sabiedrības vadībai ir cieši sakari ar lielām kapitalistiskām apvienībām. Starp sabiedrības direktoriem bija Angļu un irāņu naftas sabiedrības agrākais pārvaldnieks, kā arī divi franču naftas sabiedrības vadītāji. Suecas kanāla sabiedrības bijušais priekšsēdētājs Šarls-Ru vienlaikus ieņēma administratora amatu lielā franču bankā. Rietumeiropas monopoliem piederēja Suecas kanāla sabiedrības akciju lielākā daļa, kas deva tiem milzīgu peļņu.

Suecas kanāla nacionalizācija satrauc kapitalistus arī tāpēc, ka viņi baidās, ka Ēģiptes piemēram varētu sekot citas arābu zemes, kuru milzīgās naftas bagātības ir angļu, franču un amerikāņu trestu rokās. Bažas par pasakainajiem ienākumiem, ko Rietumu kapitalisti ieguva, ekspluatējami Tuvo un Vidējo Austrumu zemju dabas bagātības un tautas, nepārprotami izteica ame-

rikaņu avīze „New York Herald Tribune”. Suecas krīze, rakstīja tā, modina „arvien pieaugošas bažas sakarā ar to, ka arābu naidis pret Rietumiem stipri pieaudzis, kā rezultātā var tikt apdraudēti daudzu miljardu dolaru kapitālieguldījumi Vidējo Austrumu naftas laukos”.

Protestēdamas pret Suecas kanāla nacionalizāciju, rietumvalstīs nebūt neaizstāv savu tautu intereses. Tām ir pirmajā vietā kapitalistisko monopoliņu intereses. To šajās dienās atzina pat franču buržuāziskā avīze „Figaro”, rakstīdama: „Lietot spēku, lai aizstāvētu Suecas sabiedrības intereses, nozīmē... apstiprināt, ka ir pareiza marksistiskā teze par kapitalistisko valstu pakļaušanos finansiālo monopoliņu interesēm.”

Ēģiptes likumīgās tiesības uz Suecas kanālu atbalsta vairāk nekā pusotra miljarda cilvēku dažādās valstīs. 16. augustā arābu zemēs notika vispārējs streiks, solidarizējoties ar Ēģipti un protestējot pret rietumvalstu uzbrukumiem Ēģiptes suverenitātes tiesībām. PSRS un daudzu citu valstu valdības atzinušas Ēģiptes valdības rīcību par likumīgu. PSRS ārlietu ministrs D. T. Šepilovs pēc ierašanās Londonā, lai piedalītos konferencē Suecas kanāla jautājumā, paziņoja, ka padomju delegācija darīs visu iespējamo, lai palīdzētu atrast iespēju strīda jautājumu noregulēšanai visu ieinteresēto valstu vienošanās ceļā, pie kam tajā katrā ziņā jāpiedalās Ēģiptes Republikai.

Katastrofa Belģijas ogļu šachtā

Pēc franču preses ziņām, Belģijā, Marsinelas ogļu šach-

tā notikusi viena no šā gadsimta lielākajām katastrofām. 8. augustā šachtā izcēlās ugunsgrēks, kura dēļ pārtrūka lifta troses, un lifts nogāzās šachtā. Tajā 800 līdz 1000 metru dziļumā strādāja vairāk nekā 260 ogļrači, kuriem vairs nebija iespējas nokļūt virsmē. Ugunsgrēks šachtā neļāva glābšanas vienībām iekļūt apakšējās galerijās, kur atradās ogļrači. Viņi gandrīz visi gājuši bojā.

Visā pasaulē izplatījusies ziņa par ogļraču traģisko bojāeju. Viņu skaitā bija daudz itāliešu, kas ieradusies Belģijā meklēt darbu. Daudzi ārzemju laikraksti norāda, ka katastrofa notikusi tāpēc, ka šachtā īpašnieki — belģu kapitalisti, neraugoties uz milzīgajiem ienākumiem, ko viņiem dod šachta, negrib gādāt par nepieciešamajiem darba drošības apstākļiem. Šachtas ir nepietiekami apgādātas ar ventilācijas ierīcēm un slikti nodrošinātas pret ugunsgrēkiem, tajās netiek sistematiski nostiprināti štreki, stoles un remontdarbi, tāpēc nelaimes gadījumi Belģijas šachtās notiek bieži. Laikā no 1947. līdz 1956. gadam Belģijā gājuši bojā 1.164 ogļrači. Belģijas arodbiedrību avīze „Citē”, prasīdama nekavējoties uzlabot darba apstākļus šachtās, raksta: „Kapitalistu peļņas kāre un finansiālie apsvērumi pārāk ilgi ir par cēloni ogļraču bojā ejai”.

Šajās dienās Belģijas un Itālijas darbaļaudis rīko streikus un mitiņus, aicinādami darīt galu kapitalistu patvalī, kuras dēļ gājuši bojā Marsinelas ogļrači.

N. Čigirs

Uz jaunām Padomju sporta uzvarām

Beigusies PSRS Tautu spartakiade

PSRS Tautu spartakiade beigusies. Reģistrēti pēdējie sasniegumi, izdarīti labojumi rekordur tabulās, uz zelta medaļām un kristāla kausiem iegravēti uzvarētāju vārdi.

Maskavā, V. I. Leņina vārdā nosauktajā Centralajā stadionā un citās vietās 12 dienas sacentās vairāk nekā 9.000 fizikulturiestis, kas bija ieradusies no visām Padomju Savienības malām.

PSRS Tautu spartakiadē mūsu sportisti demonstrēja savas meistartības pieaugumu, fiziskās kultūras plašo attīstību, padomju tautu nesatricināmo draudzību. Spartakiades dalībnieki uzstādīja desmitiem Vissavienības rekordur, tai skaitā tādas, ar kuriem tika pārspēti pasaules rekordur, kā arī izcīnīja daudzu republiku rekordur.

...16. augustā vairāk nekā 100 tūkstoš skatītāju pildīja V. I. Leņina vārdā nosauktajā Centralajā stadionā lielās sporta arenas tribīnes. Viņi bija nākuši noskatīties vieglatletu un futbolistu pēdējās sacīkstes, apsvērt spartakiades uzvarētājus, jaunos čempionus un rekordistus.

Ar lielu uzmanību skatītāji vēroja 800 metru skrējienā sievietēm. Uzvarēja ukraiņu sportiste L. Lisenko, pie viņa aizsteigdamās priekšā pasaules rekordistei M. Otkar-

lenko (Maskava). 1.500 metru skrējienā vīriešiem uzvaru guva jaunais lietuviešu skrējējs I. Pipine.

Vīriešu un sievietes komandu stafetes skrējienā 4x100 m distancē pirmie bija maskavieši, 4x4000 metru stafetē — leņingradieši.

Ar kvēliem aplausiem uzņēma paziņojumu, ka grupa izcilu sportistu apbalvota ar laikraksta „Komsomolskaja Pravda” vērtīgām balvām. Balvas izpelnījušies Padomju Armijas pārstāvis R. Ržiščins un leņingradiete N. Vinogradova. Balvu ar uzrakstu „Visjaunākajam sportistam, kas pirmo reizi izpildījis sporta meistara normu” pasniegs 10. klases skolēnam ukrainim G. Androsomam. Šā gada 1. augustā viņš kļuvis 17 gadu vecs.

Laukumā uznāk futbola fināla spēles dalībnieki — Maskavas un Gruzijas komandas, kurām spartakiadē vēl nav nevienas zaudētas spēles. Laukumā izvērsās spriega sporta cīņa. Ar rezultātu 2:1 maskavieši kļuva par spartakiades uzvarētājiem.

PSRS Tautu spartakiades nobeiguma sacīkstes Centralajā stadionā noskatījās biedri N. A. Bulganins, L. M. Kaganovičs, G. M. Malenkovs, N. G. Pervuchins, M. Z. Saburovs, L. I. Brežņevs.

(TASS)

Uzvar Kuldīgas volejbolisti

Lai pārbaudītu komandas gatavotību drīzumā notiekošajām Latvijas PSR Lauksaimniecības ministrijas mežsaimniecību Galvenās pārvaldes III vasaras spartakiades fināla sacensībām, Kuldīgas mežsaimniecības sievietes un vīriešu volejbola komandas svētdien viesojās Zemītē, kur piedalījās Kandavas rajona Zemītes apvienotā fizikultūras kolektīva „Vārpa” rīkotajos sporta svētkos. Bez kuldīdzniekiem sacensībās vēl piedalījās 6 vīriešu un 2 sievietes volejbola komandas no Kandavas un Tukuma rajoniem.

Kuldīdznieces izrādījās daudz pārākas par visām pretiniecēm un guva vieglas uzvaras.

FUTBOLS

Rēzekne — «Vulkans» 5:0

Svētdien „Vulkana” futbolisti viesojās Rēzeknē un tikās LPSR meistarības izcīņā ar turienes futbolistiem. Vairāki pamata sastāva spēlētāji dažādu iemeslu dēļ uz spēli neaizbrauca. Zīmīgi, ka tā parasti notiek kad jābrauc tālāk par Rīgu. Neaizbrauca Piladzis, Katucāns un Kramzaks. Viņu vietā spēlēja rezervēs spēlētāji — Greivics, Strautmanis un citi. Pie kam Greivics un Rubulis dienu pirms aizbraukšanas pie „stiprā” glāzītēm nosvinēja „atvadīšanos”. Un

Vīriešiem, nezaudējot pat nevienu setu, finālā izvirzījās Kuldīgas MS komanda un Kandavas rajona čempioni — Vānes ciema volejbolisti. Pirmo setu ar rezultātu 15:8 viegli uzvar kuldīdznieki. Otrajā setā MS volejbolisti sāk spēlēt pārāk pašpārliecināti un drīz vien ir 7:0 Vānes ciema komandas labā. Pie šāda rezultāta kuldīdznieki pieprasa minutes pārtraukumu.

Spēles turpinājumā MS volejbolisti spēlēja ļoti uzmanīgi un ir ievērojamā pārsvarā, noslēdzot setu ar sev labvēlīgu 15:9 rezultātu un līdz ar to visu spēli ar 2:0 savā labā. Tādējādi kā vīriešiem tā sievietēm 1. vietu izcīnīja Kuldīgas MS volejbolisti.

L. Ārājs

Valentīns Cvečkins

GRŪTAIS PAVASARIS

Februāra beigās Martinovs, Nadeždinskis MTS direktors Dolgušins, kolchoza „Padomju vara” priekšsēdētājs Opjonkins un jaunais rajona izpildkomitejas priekšsēdētājs Mitins, atgriezdamies no partijas apgabala komitejas plenuma, devās no K-as mājup uz Troicku.

Martinovs atdeva vietu priekšējā sēdekli resnītim Opjonkinam, citādi Dolgušinam, Opjonkinam un Mitinam, kas arī bija dūšīgs, solidu apmēru virletis, nebūtu bijis vietas „Pobedas” pakalējā sēdekli. Brauciens bija bagāts piedzīvojumiem: iestrīga gravās, braucot pilnā gaitā, pagriezās ar pakalgalu uz priekšu, pakalnitēs stūma mašīnu rokām. Visu ceļu mašīnas logos sītas rupjš, biezs lietus.

Bija savāda, šajā apgabalā nepierasta ziema. Novembrī un decembrī bija stiprs sals, sakrita daudz sniega. Bet janvārī sākās lietus. Tas lija turpat vai katru dienu, pie tam tīri kā vasarā — ar daudzliem mākoniem un vētrām. Naktī uz Jauno gadu bija pat pērkonis. Graudkopji baldijās par ziemājiem. Lietus, mainoties ar salu, pārvērtās sniegu uz laukiem biežā ledus slāni, zem kura ziemājiem trūka gaisa.

No pilsētas izbrauca divos, un līdz vakaram nebija nobraukuši ne pusceļa. Šoferis Vasiljūs Ivanovičs ātri vien ieslēdza prožektorus. No sasprindzinājuma viņa seja pārkļāvās sīkām sviedru lāsītēm, viņš nometā cepuri un bieži vien ar vāmža piederību slaucīja pieri. Lietus un miglas dēļ, kas sarādās zemākajās vietās neizkusušā snie-

ga dēļ, ceļš bija slikti redzams. Vietām brauca pa ūdens pelkēm, buferu priekšā slējās ūdens fontāni, pakalgalis slideja zem ūdens neredzamajos greidera izrautajos slīpumos. Naktī bija jānobrauc vēl savi sešdesmit kilometri pa ledu un ūdeni, prožektoru gaismā. Un priekšā bija bīstama vieta, kas šoferi darīja sevišķi nemierīgu — Garā grava, pie Anastasjevkas, kur ceļš labu gabalu gāja pret kalnu ar stāvu krauju pašā ceļmalā.

— Varētu apbraukt apkārt uz Kudincevu, ja tik zinātu, ka tilts vesels, — burbināja Vasiljūs Ivanovičs ar cepuri noslaucīdams no iekšpuses aizsvidusos stiklus. — Varbūt remontu jau beiguši. Bet te kā lai tiekam kalnā?..

— Pastumsim, — Martinovs drūmi atsaucās.

— Tālu jāstumj. Vesels kilometrs!..

Opjonkins, pēc vecā kolchoza priekšsēdētāja paraduma izmantot miegam katru brīvu minūti gan sēdēs, gan pa ceļam — snauda, atspiedis galvu pret sēdekļa atzveltni. Dolgušins kaut ko stāstīja Mitinam par savu dzīvi Maskavā, atcerējās ministriju, glavku, kur strādājis, melno metalurģiju. Martinovs klusēja, aizgriezies vērāmiem logā, aiz kura, prožektoru gaismas izrauti no tumsas, paretam parādījās te salmu stipra bijušajā kulšanas vietā uz lauka, te ceļu krustojumā vīentūļš ceļa rādītāja stabs ar bultu — atāluma rādītāju līdz tuvējai sādžai... Varbūt dienā te garām dzina lopus, govus pabērzs gar stabu, un

tagad bulta rāda pavisam citā virzienā? Un, ja nu, noticēdams tai, brauktu, kurp tā rāda, ilgi nenokļūtu līdz cilvēku mājoklim, kur siltā istabā var atpūsties pēc garlaicīgā nakts brauciena, padzert tēju, pagulēt uz lāviņas, izstiept nogurušās kājas, atliekt muguru...

Martinovs atcerējās vakardienas sarunu ar apgabala komitejas sekretaru — ne visai patīkamu sarunu ar rājienu nokrāsu viņam, Martinovam.

Vēl decembrī Krilovs, pabijis pie viņiem un pabraukājis ar Martinovu pa rajonu, leteica panākt, lai kolchozos pārietu uz kolhoznieku ikmēneša avansēšanu naudā. Martinovs piekrita, ka tā ir laba lieta, apsoliya apgabala komitejas sekretaram apspriest šo jautājumu ar kolchozu priekšsēdētājiem, bet pats kaut kā ne visai iedegās un lieta nobeidzās ar to, ka avansu sāka izsniegt tikai trijos kolchozos.

Martinovam toreiz pat ienāca prātā, ka apgabala komitejas sekretars par daudz steidzas uz priekšu, aizraujas ar šodien vēl nerealām lietām. Martinovs domāja, ka ikmēneša avansēšanu var izdarīt tikai pašos bagātākajos kolchozos ar nodrošinātiem ienākumiem, bez riska, ka gada beigās tu kolhoznieku priekšā izrādīsies par meln, ka ar visu gada ienākumu nesešsi mēneša avansā izsniegto.

Pēc plenuma Krilovs iesauca Martinovu pie sevis kabinetā un dusmīgi aizrādīja par pazaudēto laiku.

(Turpinājums sekos)